

Nr 35.

Av herr **Östberg, Johan**, *angående ändring i vissa delar av förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm.*

Enligt beslut är 1910 hava kyrkofullmäktige i Stockholm hos Kungl. Maj:t gjort framställning om upphävande av kyrkofullmäktigeinstitutionen i huvudstaden, vilken institution faktiskt numera blivit obehövlig. Då denna framställning ännu icke föranlett nådig proposition till Riksdagen, föranlåtes jag härmed, under åberopande av kyrkofullmäktiges här bilagda framställning, hemställa, att Riksdagen måtte för sin del besluta,

att §§ 20 och 21 i nådiga förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 skola upphöra att gälla ävensom att orden i § 42 mom. 1 av samma förordning »och kyrkofullmäktiges» samt orden »eller kyrkofullmäktige» i § 43 mom. 1 av samma förordning skola utgå.

Stockholm den 25 januari 1913.

Johan Östberg.

Bilaga.

»Till Konungen.

Enligt § 20 i Eders Kungl. Maj:ts nådiga förordning om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 tillkommer det kyrkofullmäktige att utöva församlingarnas gemensamma avgöranderätt, då desamma stannat i olika beslut beträffande frågor, som till kyrkostämmas handläggning höra och äro av den allmänna beskaffenhet, att de angå hela huvudstaden samfällt, ävensom, enligt § 41 mom. c av samma nådiga förordning, att besluta angående ansvarsfrihet för folkskoleöverstyrelsens förvaltning. Dessutom skall, jämlikt 21 § i nämnda förordning, ärende, som rör endast några av huvudstadens församlingar gemensamt, avgöras vid sammanträde av kyrkofullmäktige från de församlingar, vilka frågan angår.

Genom lag den 15 maj 1903, varigenom kyrkostämmornas och därmed även kyrkofullmäktiges beslutanderätt beträffande folkskoleväsendet i Stockholm från den 1 januari 1904 överflyttades på stadsfullmäktige, miste emellertid kyrkofullmäktige sin ojämförligt viktigaste uppgift.

I anledning härav väcktes också kort efter utfärdandet av nämnda lag inom kyrkofullmäktige en motion, att framställning måtte göras hos Eders Kungl. Maj:t om åtgärders vidtagande för avskaffande av kyrkofullmäktigeinstitutionen i Stockholm. Denna motion vann dock icke kyrkofullmäktiges bifall, utan beslöto desamma i stället, i anledning av en något senare väckt motion, i december månad 1905 till Eders Kungl. Maj:t avläta en underdänig skrivelse, innehållande förslag dels om överflyttande av kyrkostämmas beslutanderätt å särskilt valda församlingsfullmäktige, dels ock i samband därmed om införande av förändrade bestämmelser angående kyrkofullmäktiges kompetens och organisation.

Då emellertid denna framställning icke föranlett någon Eders Kungl. Maj:ts åtgärd, och någon sådan sannolikt ej heller torde vara att förvänta, sedan frågan om införande av församlingsfullmäktige genom innevarande års kyrkomötes underdäniga skrivelse därom övergått till att bliva en hela riket rörande angelägenhet, anse kyrkofullmäktige det med fullt skäl kunna ifrågasättas, huruvida kyrkofullmäktigeinstitutionen i Stockholm under dessa förhållanden längre bör bibehållas.

Efter den 1 januari 1904 hava nämligen kyrkofullmäktige icke haft andra uppgifter än att, förutom behandlingen av ovanomförmälda tvenne motioner, sammanträda en gång om året för att välja ordförande, vice ordförande och sekreterare samt besluta angående vissa med institutionens uppehållande förenade utgifter. Ej heller torde med nu gällande bestämmelser hädanefter någon uppgift av avsevärd betydelse kunna tänkas uppstå för kyrkofullmäktige, allra-

helst som, i samband med några av de äldre församlingarnas delning i flere församlingar, andra former bestämts för avgörandet av i samband med delningarna möjligen uppstående tvister.

På grund härav och då det synes olämpligt att under ytterligare ett antal år upprätthålla en institution, vars verksamhet icke längre torde komma att tagas i anspråk för något viktigare allmänt ändamål, få kyrkofullmäktige härmed hos Eders Kungl. Maj:t i underdånighet hemställa om åtgärders vidtagande, i syfte att de i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863 förefintliga stadganden angående kyrkofullmäktige må, såsom numera faktiskt obehövlige, ur denna förordning utgå.»